

ба! При тіа безчінници надлежать й който въ
клѣтвенны те си дѹмы ѹпотребающи мрѣсны те й-
мена на йзыческы те боги, како на Діа (Юпітера,) на Пфродита (Венера, а по Бѣлгарски на Лада)
й на пречыте, който по святое Писаніе не требва и
да гы вспоманемъ, ѿсвѣнь съ оукореніе.

Д'.) Който лъжливъ пророкъваетъ, то есть предка-
зываетъ иѣщо лъжливо съ имѧ то Божіе, или съ хва-
лиютъ чи оужь Богъ имъ показалъ иѣкона ѿкровенія-
та, и имъ побелѣлъ да расказываетъ на други.

В'.) Който просижуетъ ѿ Бога прозбы беспрѣличны:
како на примѣрѣ молитвъ єдини Бога да бы ѿмъ-
стилъ на бразы те имъ: или єдинъ грабитель съ моли-
ли да бы мы помогали въ кражбата, и така чрезъ
тоба искажетъ да имаютъ Бога содѣйствителъ на грѣ-
ховѣ те си.

З'.) Който съ ѿбѣщаваетъ Богу що да є, но не го
исполнїтъ, како на прим: прѣвіютъ тин, който за
иѣкона благодѣяніе Божіе съ ѿбѣщали предъ Него да
съзиждатъ храмъ на иѣкона си иѣжно мѣсто, или да
построятъ болницу за вѣдны те и сиромасы те, или
да дадутъ иѣничко що гдѣ да са създѣржавятъ
ѹчилища, или да са ѿстѣвиутъ ѿ иѣкона си страсти: а посла не исполнїтъ ѿбѣщанія та си.

Въ какви слѹчан требва да оупо
требовамъ имѧ то Господне.

Възмѹжно є и должно да оупотребовамъ имѧ то
Божіе. Първшъ кога смы на молитва и вспомѣвамъ